
aan de Afdeelingen niet meer zal geschieden voor den halven prijs, – en herstelle dus het besluit van 11 Augustus 1859.

De afdeling voerde als redenen voor herziening van het besluit de volgende vier argumenten aan:

1. Het besluit werd met zeer kleine meerderheid genomen, waarbij de meerderheid van de afdelingen tegen was,⁵¹
2. Het was van het allerhoogste belang dat gehuwden bij de inzegening van hun huwelijk de bijbel zouden ontvangen,
3. De lage prijs dwong kerkeraden om het geld voor de huwelijksbijbels bij elkaar te krijgen en ze ten geschenke te geven,
4. Het financiële voordeel voor het NBG zou ten koste gaan van één van de meest uitstekende vormen van bijbelverspreiding.

Verder voerde de afdeling aan dat minder belangstellende kerkera-den met de uitreiking zouden ophouden, of er zelfs niet aan zouden beginnen. Kerkeraden die het belang ervan wel inzagen, zouden weliswaar doorgaan maar tegelijk hun bijdrage aan het NBG ver-minderen. Zo had al de kerkeraad van de Nederlandse Hervormde Gemeente te Zeist besloten de jaarlijkse collecte (ten behoeve van het NBG) voortaan niet meer in haar geheel aan de algemene kas van het NBG te geven, maar daaruit eerst de huwelijksbijbels te betalen. Het hoofdbestuur verwees bij dit agendapunt verder naar het algemeen jaarverslag over 1896-1897 dat de uitnodiging ver-gezelde.

In dit jaarverslag werd uitvoerig ingegaan op het genomen be-sluit omtrent de afschaffing van het halveren van de prijs van de huwelijksbijbels.⁵² Het hoofdbestuur meende dat veel misverstand was ontstaan over dit besluit en had daarom besloten een rond-schrijven te moeten zenden aan de afdelingen (zie boven). Dat deze haar doel, althans voor een deel, had gemist was wel duidelijk ge- worden uit de toelichting bij het voorstel van de afdeling Zeist, dat later in de vergadering aan bod zou komen. Het hoofdbestuur was van mening dat als nu aan de kerkeraad uit Zeist hogere prijzen in rekening zouden worden gebracht voor de huwelijksbijbels, de kerkeraad bij het bestuur van de plaatselijke afdeling van het NBG zou moeten klagen.

De verrekening van de korting op de huwelijksbijbels tussen afdeling en landelijke kas was, zo stelde het hoofdbestuur, toch vooral een boekhoudkundige zaak tussen beiden geweest, die ad-ministratief de nodige moeilijkheden met zich mee had gebracht. Bovendien ontving ook elke afdeling de korting, ook die welke deze beslist niet nodig had. Slechts enkele afdelingen kwamen door het afschaffen van de korting in moeilijkheden, welke door de ver-

⁵¹ Ten onrechte stelt de afdeling dat de verhouding 41 vóór en 38 tegen was (zie boven).

⁵² *Handelingen der Alge-meene Vergadering van 18 September 1897*, 6-8.